

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การทดลองใช้โปรแกรมการให้การปรึกษาแนวปัญญานิยมตามทฤษฎีเบค (Beck) เพื่อลดระดับความซึมเศร้าในผู้สูงอายุที่พักในศูนย์พัฒนาการจัดสวัสดิการสังคม: กรณีศึกษาผู้สูงอายุบ้านบางแค” เป็นการวิจัยเชิงกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) โดยออกแบบเป็นแบบมีกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทดสอบก่อนและหลังการทดลองวิธีการศึกษาประกอบด้วย การศึกษาค้นคว้าจากเอกสารและการศึกษาภาคสนาม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. การศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร (Documentary research) ได้ทำการค้นคว้าจากหนังสือ เอกสารทางวิชาการ บทความจากวารสาร วิทยานิพนธ์ งานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

2. การศึกษาภาคสนาม (Field research) ทำการทดลองโดยการให้การปรึกษาแนวปัญญานิยมตามทฤษฎีเบคเพื่อลดระดับความซึมเศร้าและติดตามผลหลังเสร็จสิ้นการให้การปรึกษา เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้สูงอายุ โดยใช้แบบทดสอบเป็นเครื่องมือ และศึกษาข้อมูลจากผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการให้ความช่วยเหลือผู้สูงอายุซึ่งได้แก่ นักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา

1. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1.1 ตัวแปรอิสระ

คือ โปรแกรมการให้การปรึกษาแบบกลุ่มตามแนวปัญญานิยมตามทฤษฎีเบค

1.2 ตัวแปรตาม

1) คะแนนความซึมเศร้า ที่ได้จากแบบวัดระดับความซึมเศร้า (The Beck Depression Inventory)

2) คะแนนระดับความพึงพอใจในชีวิต ที่ได้จากแบบทดสอบวัดระดับความพึงพอใจในชีวิต (Life Satisfaction Index A)

2. ประชากรเป้าหมายและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เกณฑ์ที่ใช้ในการกำหนดประชากรเป้าหมาย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้สูงอายุที่พักอาศัยในสถานสงเคราะห์คนชราทั่วประเทศ ซึ่งมีประมาณ 59280 คน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2550) แต่ในการทำวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกผู้สูงอายุที่สถานสงเคราะห์คนชรabanบางแะเป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งมีผู้สูงอายุประมาณ 185 คน (ศูนย์พัฒนาการจัดสวัสดิการสังคมบ้านบางแะ, 2550)

2.2 เกณฑ์ที่ใช้กำหนดกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ใช้การคัดเลือกด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยกลุ่มตัวอย่างจะต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- 1) เป็นผู้ที่มีสติสัมปชัญญะสมบูรณ์
- 2) มีระดับการศึกษาขั้นต่ำในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และสามารถอ่านออก เขียนได้
- 3) เป็นผู้สูงอายุที่ทำแบบทดสอบวัดระดับความพึงพอใจในชีวิตมีคะแนนอยู่ในเกณฑ์ ยังต้องปรับปรุง (คะแนนอยู่ในช่วงต่ำกว่า 53 คะแนน)
- 4) เป็นผู้สูงอายุที่ทำแบบทดสอบวัดระดับความซึมเศร้า (The Beck Depression Inventory) มีคะแนนความซึมเศร้าระดับต่ำ (อยู่ในช่วง 14-20 คะแนน) ระดับปานกลาง (อยู่ในช่วง 21-26 คะแนน) เท่านั้น เนื่องจากผู้ที่มีระดับความซึมเศร้าสูง (คะแนนตั้งแต่ 27 คะแนนขึ้นไป) จะต้องใช้วิธีการบำบัดโดยการปรับพฤติกรรมก่อน (Greist & Jefferson, 1992, น. 47) สำหรับผู้ที่มีระดับความซึมเศร้าต่ำและปานกลางเป็นระดับที่มีการศึกษาพบว่าสามารถให้การช่วยเหลือได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยใช้วิธีการให้การปรึกษาแนวปัญญานิยม (สุชาติ พหลภาณย์, 2542, น. 282)

กลุ่มตัวอย่างจะแบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 10 คน อย่างสุ่ม โดยที่กลุ่มตัวอย่างในกลุ่มทดลองจะเป็นกลุ่มที่สมาชิกมีความสมัครใจในการเข้ากลุ่มและสามารถเข้าร่วมกลุ่มได้ครบ 8 ครั้งตามที่โปรแกรมกำหนด กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ผ่านการทำแบบทดสอบวัดระดับความพึงพอใจในชีวิตที่มีคะแนนอยู่ในเกณฑ์ ยังต้องปรับปรุง (คะแนนอยู่ในช่วงต่ำกว่า 53 คะแนน)

การที่ให้ผู้สูงอายุได้รับการทำแบบทดสอบวัดความพึงพอใจในชีวิตก่อนนั้น เนื่องมาจากเพื่อนำมาเปรียบเทียบกับผลที่ได้จากแบบทดสอบวัดระดับความซึมเศร้าว่ามีความสอดคล้องกัน

กลุ่มทดลอง หมายถึง กลุ่มที่เข้าร่วมโปรแกรมการให้การศึกษาแบบกลุ่มแนวปัญญานิยมตามทฤษฎีเบครวม 8 ครั้ง และทำแบบทดสอบวัดระดับความซึมเศร้า และแบบทดสอบการมองตนเองในปัจจุบัน ใน 3 ระยะคือ ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และติดตามผล

กลุ่มควบคุม หมายถึง กลุ่มที่ไม่ได้เข้าร่วมโปรแกรมการให้การศึกษาแบบกลุ่มแนวปัญญานิยมตามทฤษฎีเบค แต่ทำแบบทดสอบวัดระดับความซึมเศร้า และแบบทดสอบการมองตนเองในปัจจุบัน ใน 2 ระยะคือ ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง หลังการสิ้นสุดการทดลอง กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มจะได้รับของที่ระลึกคนละ 1 ชิ้น

2.3 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนทั้งสิ้น 20 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองจำนวน 10 คน และกลุ่มควบคุมจำนวน 10 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย แบบทดสอบวัดระดับความซึมเศร้า (The Beck Depression Inventory) และโปรแกรมการให้คำปรึกษาแนวปัญญานิยมตามทฤษฎีเบค (Beck) และแบบทดสอบการมองตนเองในปัจจุบัน (Life Satisfaction Index A) มีรายละเอียดดังนี้

3.1 โปรแกรมการให้การศึกษาแบบกลุ่มแนวปัญญานิยมตามทฤษฎีเบค

ขั้นตอนการสร้างและพัฒนาโปรแกรมมีดังนี้

- 1) ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความซึมเศร้าในผู้สูงอายุ และการให้การศึกษาแนวปัญญานิยมตามทฤษฎีเบค
- 2) สร้างโปรแกรมให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
- 3) ทำการตรวจสอบคุณภาพโปรแกรม โดยนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญคือ ผศ. สุรินทร์ ธรรมเกียรติ ตรวจสอบความเหมาะสมเชิงเนื้อหาและรูปแบบการดำเนินการกลุ่ม แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ
- 4) นำโปรแกรมไปทดลองใช้ (Pilot Study) กับผู้สูงอายุชุมชนวัดชลอ จำนวน 5 คน
- 5) นำโปรแกรมมาปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ก่อนนำไปใช้จริงในการวิจัย

3.2 แบบทดสอบวัดระดับความซึมเศร้า

แบบทดสอบวัดระดับความซึมเศร้าที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้คือ แบบทดสอบ The Beck Depression Inventory (BDI) ซึ่งใช้วัดระดับความซึมเศร้ากับประชากรทั่วไปที่ใช้ในงานวิจัย แบบทดสอบ BDI ใช้วิธีการวัดแบบให้ผู้รับการทดสอบประเมินตนเอง มีค่าความเชื่อมั่นแบบแบ่งครึ่ง (split-half reliability) 0.9 และค่าความเชื่อมั่นแบบสอบซ้ำ (test-retest reliability) 0.75 (Beck et al., 1961, น.561-571) การวิจัยนี้ได้นำแบบทดสอบดังกล่าวมาจากการวิจัยเรื่อง การทดลองใช้โปรแกรมให้การศึกษาแนวปัญญานิยมตามทฤษฎีเบค เพื่อลดระดับความซึมเศร้าในผู้ติดเชื้อ เอชไอวี ของคุณ ศิริวลี คำวลี (2545) ซึ่งได้ผ่านการทำการแปลกลับ (back translation) โดยมีผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา 3 ท่านเป็นผู้ตรวจสอบ และทำ content validity ratio ได้ 0.76

แบบทดสอบ BDI สร้างขึ้นโดยเบค ประกอบด้วยข้อคำถามทั้งหมด 21 ข้อ กำหนดตัวเลือก 4-6ตัวเลือกต่อข้อ เรียงตามระดับความซึมเศร้าจากต่ำไปสูง ข้อที่ 1-14 จะแสดงถึงลักษณะทางอารมณ์โดยไม่ปรากฏอาการทางกาย ข้อที่ 15-21 จะสะท้อนให้เห็นถึงอาการทางกายร่วมด้วย การคิดคะแนนแบบทดสอบจะคิดตามระดับความซึมเศร้าที่ผู้รับการทดสอบเลือก โดยตัวเลือกที่ไม่แสดงระดับความซึมเศร้าจะมีคะแนนเท่ากับ 0 ตัวเลือกที่แสดงระดับความซึมเศร้าต่ำ จะมีคะแนนเท่ากับ 1 ตัวเลือกที่แสดงระดับความซึมเศร้าปานกลาง จะมีคะแนนเท่ากับ 2 ตัวเลือกที่แสดงระดับความซึมเศร้าสูง จะมีคะแนนเท่ากับ 3 ดังนั้นคะแนนต่ำสุดของแบบทดสอบเท่ากับ 0 และคะแนนสูงสุดเท่ากับ 63 คะแนนความซึมเศร้าที่ได้สามารถนำมาจัดระดับความซึมเศร้าได้ดังนี้

1. ไม่แสดงระดับความซึมเศร้า คะแนนอยู่ในช่วง 0-13 คะแนน
2. ระดับความซึมเศร้าต่ำ คะแนนอยู่ในช่วง 14-20 คะแนน
3. ระดับความซึมเศร้าปานกลาง คะแนนอยู่ในช่วง 21-26 คะแนน
4. ระดับความซึมเศร้าสูง คะแนนตั้งแต่ 27 คะแนนเป็นต้นไป

ขั้นตอนในการพัฒนาแบบทดสอบความซึมเศร้า

1. ศึกษาและปรับปรุงภาษาแบบทดสอบความซึมเศร้า BDI ของคุณ ศิริวลี คำวลี (2545)
2. นำแบบทดสอบความซึมเศร้าไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้สูงอายุที่สถานสงเคราะห์คนชรา นครปฐม ที่มีอายุ 60-85 ปี จำนวน 21 คน ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจริงในการวิจัย เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมและค่าความเชื่อมั่น

3. การหาค่าอำนาจจำแนก โดยนำค่าคะแนนที่ได้มาหาค่าอำนาจจำแนกโดยใช้ร้อยละ 25 ของกลุ่มต่ำ และร้อยละ 25 ของ กลุ่มสูง และทดสอบค่าอำนาจจำแนกของแต่ละข้อด้วยค่าที่ (t - test) พบว่าทุกข้อคำถามมีความแตกต่างกันของคะแนนระหว่างกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นข้อ 2, 14, 21 แสดงว่าข้อคำถามเหล่านี้ใช้ได้ เนื่องจากมีค่า t มากกว่า 1.75 แต่เนื่องจากข้อคำถามที่มีค่า t น้อยกว่า 1.75 มีความสำคัญก็ยังคงนำไปใช้ในงานวิจัย

4. นำข้อความที่ผ่านเกณฑ์ค่าอำนาจจำแนกและค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม จำนวน 21 ข้อ มาทดสอบหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์คงที่ภายใน (Coefficient of internal consistency) โดยใช้สูตรของ ครอนบาค (Cronbach alpha) ได้ความเชื่อถือได้ของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .806 นั่นคือมีค่าความเชื่อมั่นในระดับมาก ซึ่งขนาดของค่าความเชื่อถือของแบบทดสอบที่พอเหมาะและจะยอมรับได้นั้น ความเที่ยงควรสูงกว่า .65 (ประคอง กรรณสูตร, 2538, น.58)

3.3 แบบทดสอบการมองตนเองในปัจจุบัน

แบบทดสอบการมองตนเองในปัจจุบัน Life Satisfaction Index A (LSIA) เป็นแบบทดสอบสำหรับวัดระดับความมีสุขภาพจิตดี-ไม่ดี ประกอบด้วยเนื้อหาด้านทัศนคติต่อตนเอง ต่อผู้อื่น ต่อสังคม ต่อโลก ต่อชีวิต แบบทดสอบ LSIA นี้เป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้นโดยศาสตราจารย์ Neugarten และคณะแห่งมหาวิทยาลัยชิคาโก (1961) และแปลโดย ศ.ดร. ศรีเรือน แก้วกังวาล และเหมาะสมกับการใช้ในผู้สูงอายุได้ดีที่สุด แบบทดสอบ LSIA ฉบับภาษาไทยนี้ได้หาค่า Reliability ของคนไทยได้ค่า .86 (n= 150) สำหรับค่า Validity ของแบบทดสอบนี้มีผู้ทำการศึกษาหลายท่าน อาทิ Lawton (1972) รายงานว่า LSIA มีค่าสหสัมพันธ์ที่ .57 กับค่า Philadelphia Geriatric Center Morale Scales และ Lohmam (1977) รายงานว่า LSIA มีค่าสหสัมพันธ์ที่ .94 กับ Life Satisfaction Index Z (LSIZ)

LSIA มีถ้อยกระทงซึ่งอาจจัดกลุ่มได้ 3 กลุ่มคือ (1) ความมีชีวิตชีวาและความชื่นชมชีวิต (2) ความรู้สึกว่าตนประสบความสำเร็จในชีวิต และ(3) ลักษณะอารมณ์ แบบทดสอบนี้มีทั้งหมด 18 ข้อ มี Likert type 5 scales คือไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ไม่เห็นด้วย ไม่ตัดสินใจ เห็นด้วย เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยให้คะแนนด้านบวก 5 ด้านลบ 1 และเรียงคะแนน 4 3 2 ตามลำดับ การให้คะแนนทำได้ดังนี้

ค่าคะแนนต่ำกว่า 53	ยังต้องปรับปรุง
ค่าคะแนน 54-62	พอใช้
ค่าคะแนน 63-71	ดี
ค่าคะแนน 72-80	ดีมาก
ค่าคะแนน 81-90	ดีที่สุด

ขั้นตอนในการพัฒนาแบบทดสอบการมองตนเองในปัจจุบัน

1. ศึกษาแบบทดสอบการมองตนเองในปัจจุบันที่แปลโดย ศ.ดร.ศรีเรื่อน แก้วกังวาล

2. นำแบบทดสอบการมองตนเองในปัจจุบันไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้สูงอายุที่ชุมชนผู้สูงอายุ วัดชลอ บางกรวย ที่มีอายุ 60-85 ปี จำนวน 20 คน ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจริงในการวิจัย เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมและค่าความเชื่อมั่น

3. การหาค่าอำนาจจำแนก โดยนำค่าคะแนนที่ได้มาหาค่าอำนาจจำแนกโดยใช้ร้อยละ 25 ของกลุ่มต่ำ และร้อยละ 25 ของ กลุ่มสูง และทดสอบค่าอำนาจจำแนกของแต่ละข้อด้วยค่าที (t - test) พบว่าทุกข้อคำถามมีความแตกต่างกันของคะแนนระหว่างกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นข้อ 1, 8, 12 แสดงว่าข้อคำถามเหล่านี้ใช้ได้ เนื่องจากมีค่า t มากกว่า 1.75 แต่เนื่องจากข้อคำถามที่มีค่า t น้อยกว่า 1.75 มีความสำคัญก็ยังคงนำไปใช้ในงานวิจัย

4. นำข้อความที่ผ่านเกณฑ์ค่าอำนาจจำแนกและค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม จำนวน 18 ข้อ มาทดสอบหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์คงที่ภายใน (Coefficient of internal consistency) โดยใช้สูตรของ ครอนบาค (Cronbach alpha) ได้ความเชื่อถือได้ของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .916 นั่นคือมีค่าความเชื่อมั่นในระดับมาก ซึ่งขนาดของค่าความเชื่อถือได้ของแบบทดสอบที่พอเหมาะและจะยอมรับได้นั้น ความเที่ยงควรสูงกว่า .65 (ประคอง วรรณสูตร, 2538, น.58)

4. วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 3 ระยะ คือ ขั้นเตรียมการก่อนการทดลอง และขั้นดำเนินการทดลอง และขั้นติดตามผลการทดลอง ในแต่ละขั้นมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1 ขั้นเตรียมการก่อนการทดลอง

1) ศึกษาแบบทดสอบวัดระดับความซึมเศร้า (The Beck Depression Inventory) และแบบทดสอบการมองตนเองในปัจจุบันจากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพก่อนการทดลองใช้แบบวัด (Try out)

2) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างโปรแกรมการให้การศึกษาแบบกลุ่มแนวปัญญานิยมตามทฤษฎีเบค จากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพก่อนการทดลองใช้แบบโปรแกรม (Pilot Study)

3) ติดต่อขอความร่วมมือจากศูนย์พัฒนาการจัดสวัสดิการสังคมบ้านบางแคเพื่อขออนุญาตทำการเก็บข้อมูล

4) คัดเลือกผู้สูงอายุที่สถานสงเคราะห์คนชรา นครปฐมจำนวน 21 คน เพื่อเข้าร่วมในการทดสอบแบบวัดระดับความซึมเศร้าและแบบทดสอบการมองตนเองในปัจจุบัน (Try out) จากนั้นนำแบบวัดมาปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นก่อนการนำไปใช้จริง

5) คัดเลือกผู้สูงอายุที่ชุมชนวัดชลอเพื่อเข้าร่วมในการทดลองใช้โปรแกรมการให้การศึกษาแบบกลุ่มแนวปัญญานิยมตามทฤษฎีเบค (Pilot Study) จากนั้นนำโปรแกรมมาปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นก่อนการนำไปใช้จริง

6) คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้และให้ทำแบบวัดระดับความซึมเศร้าซึ่งคะแนนที่ได้ถือเป็นคะแนนในระยะก่อนการทดลอง (Pre-test)

4.2 ขั้นตอนการทดลอง

1) ผู้วิจัยนำกลุ่มทดลองเข้าร่วมโปรแกรมการให้การศึกษาแบบกลุ่มแนวปัญญานิยมตามทฤษฎีเบค มีการทำกลุ่มรวม 8 ครั้งๆละ 1.5-2 ชั่วโมง โดยใช้เวลาสัปดาห์ละ 2 ครั้งรวมทั้งสิ้น 4 สัปดาห์

2) เมื่อเสร็จสิ้นการทำกลุ่มตามโปรแกรมในครั้งสุดท้าย จัดให้กลุ่มตัวอย่างทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำแบบทดสอบวัดระดับความซึมเศร้าและแบบทดสอบการมองตนเองในปัจจุบันซึ่งคะแนนที่ได้ถือเป็นคะแนนในระยะหลังการทดลอง (Post-test)

4.3 ขั้นตอนติดตามผลการทดลอง

ภายหลังสิ้นสุดการดำเนินกลุ่มตามโปรแกรมเป็นระยะเวลา 4 สัปดาห์ จัดให้กลุ่มทดลองทำแบบทดสอบวัดระดับความซึมเศร้าและแบบทดสอบการมองตนเองในปัจจุบัน ซึ่งคะแนนที่ได้ถือเป็นคะแนนในระยะติดตามผล

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังต่อไปนี้

1. ค่าสถิติพื้นฐาน คือ ค่ามัชฌิมเลขคณิต (M) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนความซึมเศร้าที่ได้จากแบบทดสอบวัดระดับความซึมเศร้าของเบคในระยะก่อนการทดลอง ระยะเวลาหลังการทดลอง และระยะติดตามผล
2. ค่าสถิติที (t -test independent) ใช้เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความซึมเศร้าของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
3. ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความซึมเศร้าและคะแนนความพึงพอใจในตนเอง (Pearson-Correlation)
4. ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ในการทดสอบสมมติฐานทั้ง 4 สมมติฐานใช้การวิเคราะห์ค่าสถิติที (t -test dependent) รายละเอียดสถิติที่ใช้ในแต่ละสมมติฐานมีดังนี้

ตารางที่ 1

ตารางแสดงสมมติฐานการวิจัย สมมติฐานทางสถิติและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย	สถิติที่ใช้
<u>สมมติฐานการวิจัยที่ 1</u> กลุ่มทดลองจะมีระดับความซึมเศร้าลดลงหลังจากได้รับ โปรแกรม การให้การศึกษาแนวปัญญานิยมตามทฤษฎีเบค โดยมีสมมติฐานทางสถิติ คือ H_0: กลุ่มทดลองจะมีระดับความซึมเศร้าไม่แตกต่างกันหลังจาก ได้รับโปรแกรมการให้การศึกษาแนวปัญญานิยมตามทฤษฎีเบค H_1: กลุ่มทดลองจะมีระดับความซึมเศร้าลดลงหลังจากได้รับ โปรแกรมการให้การศึกษาแนวปัญญานิยมตามทฤษฎีเบค	<i>t</i> -test dependent
<u>สมมติฐานการวิจัยที่ 2</u> กลุ่มทดลองจะมีระดับความซึมเศร้าภายหลังการทดลองน้อยกว่า กลุ่มควบคุม โดยมีสมมติฐานทางสถิติ คือ H_0: กลุ่มทดลองจะมีระดับความซึมเศร้าภายหลังการทดลองไม่ แตกต่างจากกลุ่มควบคุม H_1: กลุ่มทดลองจะมีระดับความซึมเศร้าภายหลังการทดลองน้อยกว่า กลุ่มควบคุม	<i>t</i> -test independent

ตารางแสดงสมมติฐานการวิจัย สมมติฐานทางสถิติและสถิติที่ใช้ในการวิจัย (ต่อ)

สมมติฐานการวิจัย	สถิติที่ใช้
<u>สมมติฐานการวิจัยที่ 3</u> กลุ่มทดลองจะมีระดับความซึมเศร้าในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลไม่แตกต่างกัน โดยมีสมมติฐานทางสถิติ คือ H_0: กลุ่มทดลองจะมีระดับความซึมเศร้าในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลแตกต่างกัน H_1: กลุ่มทดลองจะมีระดับความซึมเศร้าในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลไม่แตกต่าง	t -test dependent
<u>สมมติฐานการวิจัยที่ 4</u> กลุ่มควบคุมจะมีคะแนนระดับความซึมเศร้าในระยะก่อนการทดลองและหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน โดยมีสมมติฐานทางสถิติ คือ H_0: กลุ่มควบคุมจะมีคะแนนระดับความซึมเศร้าในระยะก่อนการทดลองและหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน H_1: กลุ่มควบคุมจะมีคะแนนระดับความซึมเศร้าในระยะก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกัน	t -test dependent

ตารางแสดงสมมติฐานการวิจัย สมมติฐานทางสถิติและสถิติที่ใช้ในการวิจัย (ต่อ)

สมมติฐานการวิจัย	สถิติที่ใช้
<u>สมมติฐานการวิจัยที่ 5</u>	Pearson-Correlation
ระดับคะแนนความซึมเศร้ามีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจในชีวิต	
โดยมีสมมติฐานทางสถิติ คือ	
H_0 : ระดับคะแนนความซึมเศร้าไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจในชีวิต	
H_1 : ระดับคะแนนความซึมเศร้ามีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจในชีวิต	

ภาพ 2 แสดงแผนผังวิธีดำเนินการวิจัย

